

Biskop Tor Singsaas, innledning «Påske med Falkberget» 2012, Røros kirke, 5. april 2012:

Kjærlighetens evangelium

Tre kvinner og Johan Falkberget

Skuespillerne Elisabeth Matheson og Janne Kokkin og cellisten Frida Fredrikke Waaler Wærvaagen

Tekster;

«Over Kedron», «Naglerne fra Norden», « Nattens brød», «Den fjerde nattevakt».

Vi er på vei inn i verdens mørkeste natt, Langfredagsnatten.

Mange av oss har i kveld deltatt i Skjærtorsdagsmåltidet, kjærlighetens måltid hvor Guds Sønn i nattverden ble kropp. Han ga seg selv til liv for oss.

Nå begir vi oss sammen med Kristus «Over Kedron».

I Johannesevangeliet forteller kjærlighetens apostel at Jesus og disiplene krysser Kedron – bekken, - og idet de gjør det, blir dette til *en grenseelv* i Johan Falkbergets rike diktning om påskedramaet. For nå snur fortellingen om Kristus, og blir til stort drama. Jesus går fra nå av inn i kampen mot ondskap og død, og lar den ramme seg.

Thomas Kingo har det samme motiv i salmen fra 1689 « Over Kedron Jesus treder. – se hvor bladet har seg vendt ,--- nå er alle buer spent»

Evangelisten Johannes forteller: «Da Jesus hadde sagt dette, gikk han sammen med disiplene. De gikk over Kedron- bekken og inn i en hage som lå der.» Og Johannes forteller videre at der møtte de Judas og vaktmennene, -- og dramaet begynner. Gud går nå inn i kampen for å vinne sin skapning tilbake. Han vil rive os ut av ondskapens og dødens favntak.

Hvem andre kan redde oss fra døden enn en Gud!?

Falkberget dikter: «ved Kedrons bredd – ved dødens grense – var livets lovsang sunget --- nu var det korset og den harde død - som skilte denne jord i mørke og død – fra en ny i evig sol»

Kristi kors var reist i kjærlighet for menneskenes skyld.

Johan Falkberget var grepet av kjærlighetens evangelium. På en mesterlig måte maktet han å vise at for ham var Kristi liv avgjørende for våre livs skjebne. Kristus gikk inn i vårt mørke for å tenne lys. Vi skal ikke lengre være alene med våre liv. I «Naglene fra Norden» spikres Kristus til våre liv som levde fjernt fra der dramaet utspant seg. Her viser han med et tegn at Kristi gjerning gjaldt hele jorden, også oss her i Norden. For jernet i Kristi korsnagler var kommet fra fjellene her i nord. Vi aner at Falkberget mer enn antyder at vi alle, gjennom alle tider, er skyldige i Guds Sønnens død.

Inn mot denne natt, verdens natt er det og på sin plass å minnes 22.7., - og alle som ble rammet av ondskap og død på den meste bestialske måte.

Hvor er du Gud?, ropte vi.

Gud har intet annet språk enn kjærlighetens språk, i ord, som i kropp. Han ga sitt liv, - gikk inn i døden for at intet sted, eller noe menneske lengre skulle være gudsforlatt.

Kristi kors er tegnet på at døden er beseiret! Vi går mot livet – «mot en ny jord i evig sol» for å låne Falkbergets ord i diktet «Over Kedron», som vi snart skal få høre.

En stor takk til dere som lar oss få oppleve denne kvelden med Johan Falkbergets store diktning om påskens evangelium.